

اصفهان گرد - ۱۸۴

حذف طاقچه

معماری که نهنتها نیاز را برآورده نمی کند که بخشی از فرهنگ را با گستاخی برید و آن طرف انناخت. معماری جدید باید فکری برای این بخش های فرهنگی بکند. اکنون فرزندان ما چیزی به نام طاقچه نمی شناسند. این واژه از فرهنگ لغات آنها حذف شده است و این آغازی برای یک اتفاق مهم دیگری است. اتفاقی که نه فقط در حوزه معماری که در حوزه شناخت است و این خود وسیله ای برای اتفاقات دیگر است. باین وجود هنوز می توان

طاقچهها در فرهنگ ما نقش های مهمی را داشتند نقش هایی که امروز با ازبین رفتن آنها و با تغییر شکل آنها، به فضاهای دیگر سپرده شده است. طاقچه از نظر کاربردی برای قراردادن وسایلی بود که رجوع به آنها دائمی بود. باین همه نباید و نمی شد که در سطح زمین خانه باشد. این دو قید به علت رفتارآمد افراد و به خصوص کودکان تقویت می شد. امروز خانه هایی که کودکان در آن حضور دارند بیش از هر زمان دیگری، معماری گذشته و حضور طاقچهها را احساس می کنند. کودکان قد می کشیدند و وقتی دستشان به طاقچه می رسید، نوعی جشن در دل والدین برپا می شد. قدشان که به طاقچه می رسید دیگر عفتشان هم قد کشیده و می دانستند نباید دست به اشیا داخل آن بگذارند. طاقچه اما وجه فرهنگی خاصی هم داشته است، بارزش ها هم در آن بوده اند. خانه های بدون کودک هم طاقچه داشته اند. قرآن و دیوان حافظ از جمله کتاب هایی بوده که در طاقچه های بیشتر خانه های ایرانی وجود داشته است. کمی که گذشت و عکس هم به خانه ها راه پیدا کرد، طاقچه محل قرار گرفتن عکس ها هم شد. بسیاری از طاقچه ها حضور عکس اهل خانه را با ضریب امام رضا علیه السلام تجربه کرده اند. کمی جلوتر عکس های دیگر هم آمد و بعد طاقچه ها حذف شدند. بعد دکورهای چوبی و بعد آن هم حذف شدند. امروز خانه تقریباً بدون طاقچه ساخته می شوند.

طاقچهها در فرهنگ ما نقش های مهمی را داشتند نقش هایی که امروز با ازبین رفتن آنها و با تغییر شکل آنها، به فضاهای دیگر سپرده شده است. طاقچه از نظر کاربردی برای قراردادن وسایلی بود که رجوع به آنها دائمی بود. باین همه نباید و نمی شد که در سطح زمین خانه باشد. این دو قید به علت رفتارآمد افراد و به خصوص کودکان تقویت می شد. امروز خانه هایی که کودکان در آن حضور دارند بیش از هر زمان دیگری، معماری گذشته و حضور طاقچهها را احساس می کنند. کودکان قد می کشیدند و وقتی دستشان به طاقچه می رسید، نوعی جشن در دل والدین برپا می شد. قدشان که به طاقچه می رسید دیگر عفتشان هم قد کشیده و می دانستند نباید دست به اشیا داخل آن بگذارند. طاقچه اما وجه فرهنگی خاصی هم داشته است، بارزش ها هم در آن بوده اند. خانه های بدون کودک هم طاقچه داشته اند. قرآن و دیوان حافظ از جمله کتاب هایی بوده که در طاقچه های بیشتر خانه های ایرانی وجود داشته است. کمی که گذشت و عکس هم به خانه ها راه پیدا کرد، طاقچه محل قرار گرفتن عکس ها هم شد. بسیاری از طاقچه ها حضور عکس اهل خانه را با ضریب امام رضا علیه السلام تجربه کرده اند. کمی جلوتر عکس های دیگر هم آمد و بعد طاقچه ها حذف شدند. بعد دکورهای چوبی و بعد آن هم حذف شدند. امروز خانه تقریباً بدون طاقچه ساخته می شوند.

مصطفی زاری

سید عباس

معماری که نهنتها نیاز را برآورده نمی کند که بخشی از فرهنگ را با گستاخی برید و آن طرف انناخت. معماری جدید باید فکری برای این بخش های فرهنگی بکند. اکنون فرزندان ما چیزی به نام طاقچه نمی شناسند. این واژه از فرهنگ لغات آنها حذف شده است و این آغازی برای یک اتفاق مهم دیگری است. اتفاقی که نه فقط در حوزه معماری که در حوزه شناخت است و این خود وسیله ای برای اتفاقات دیگر است. باین وجود هنوز می توان

اصفهان پایتخت کبوتر خانه های ایران

بناهای بارزش که در کار کشاورزی بنیادی حیاتی دارد، بر جامعه ما پنهان مانده است. این بناهای شگفت آور ، کارخانه ساخت مرغوب ترین کود شناخته شده جهان هستند .

گاردگویی شهرها باشد

برج های کبوتر در گذشته برای جمع آوری فضولات کبوتران به عنوان کود زمین های کشاورزی ساخته شد، اما به مرور زمان کاربری اصلی خود را از دست داد این در حالی است که این کبوترخانه ها به دلیل تنوع زیاد در شکل، اندازه و معماری خلاقانه و حیرت انگیز داخلی

خورش ماست اصفهان ثبت جهانی شد

این موضوع به منظور ایجاد جذابیت برای گردشگران بهره بگیرند. رئیس کمیسیون گردشگری و صنایع دستی اتاق بازرگانی اصفهان گفت: «نوغ و گوشقیل» و «بریان» نیز از دیگر خوراکی ها و غذاهای حوزه میراث ناملموس اصفهان

رئیس کمیسیون گردشگری و صنایع دستی اتاق بازرگانی اصفهان گفت: «خورش ماست» اصفهان با دریافت نشان جغرافیایی بین المللی و قرارگیری در فهرست میراث ناملموس یونسکو ثبت جهانی شد.

است که از ترکیب گوشت، ماست، شکر و زعفران تهیه می شود. مزگان ایزدی افزود، خورش ماست اصفهان موفق به دریافت نشان جغرافیایی بین المللی از آژانس جهانی مالکیت معنوی (یکی از زیرمجموعه های سازمان یونسکو) شد. او ادامه داد: پرونده خورش ماست اصفهان با همکاری و مشارکت اداره کل میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی استان و حمایت های مالی و معنوی اتاق بازرگانی اصفهان در فهرست آثار ناملموس جهان به ثبت رسید. ایزدی گفت: خورش ماست یکی از جذابیت های گردشگری غذای اصفهان محسوب می شود و گردشگرانی که این شهر را به عنوان مقصد سفر خود انتخاب می کنند، تمایل زیادی برای میل آن دارند. او اظهار داشت: غذاهای هر شهر و اقلیم می تواند معرف فرهنگ و هویت آن خطه باشد و از سوی این موضوع یکی از ظرفیت های مغفول مانده گردشگری در ایران است که باید فعالان گردشگری بیش از پیش از

محراب صفوی مسجد سرخی اصفهان کشف شد

اصلاحاتی در خصوص همسو شدن محراب با جهت قبله صورت گرفته است. معاون میراث فرهنگی استان اصفهان با بیان اینکه محراب صفوی مسجد سرخی در حین مرمت شبستان غربی این مسجد کشف شده است، ادامه داد: در حین ساختن محراب قاجاری، محراب اصلی مسجد سرخی که متعلق به دوره صفوی است تخریب نشده و در دوره قاجار پوشانده شده و محراب کوچک قاجاری در کنار محراب صفوی ساخته شده است. مسجد سرخی اصفهان که سال ۱۳۱۵ و به شماره ۲۷۵ به ثبت تاریخی رسیده، از بناهای دوره شاه عباس اول صفوی است که در

نشانی: اصفهان، میدان آزادی، خیابان دانشگاه
نرسیده به حکیم نظامی، کوچه شهید روحانی، شماره ۵
تلفن: ۰۲۱-۳۶۲۹۳۷۵۰ (۲ خط)
فاکس: ۰۲۱-۳۶۲۹۳۲۹۲
لیتوگرافی و چاپ: شاخه سبز توزیع: ویداد پارسا

نشانی: اصفهان، میدان آزادی، خیابان دانشگاه
نرسیده به حکیم نظامی، کوچه شهید روحانی، شماره ۵
تلفن: ۰۲۱-۳۶۲۹۳۷۵۰ (۲ خط)
فاکس: ۰۲۱-۳۶۲۹۳۲۹۲
لیتوگرافی و چاپ: شاخه سبز توزیع: ویداد پارسا

نشانی: اصفهان، میدان آزادی، خیابان دانشگاه
نرسیده به حکیم نظامی، کوچه شهید روحانی، شماره ۵
تلفن: ۰۲۱-۳۶۲۹۳۷۵۰ (۲ خط)
فاکس: ۰۲۱-۳۶۲۹۳۲۹۲
لیتوگرافی و چاپ: شاخه سبز توزیع: ویداد پارسا

شمارش معکوس برای

پر تاب سامان

بلوک انتقال ملاری سامان در آستانه پرتابی سرنوشت ساز است تا ایران را به مدار ۳۶ هزار کیلومتری و مدارهای زمین آهنگ نزدیکتر کند. شمارش معکوس برای این جشن بزرگ در استقبال فضایی کشور آغاز شده است. به گزارش تسنیم، در سال های اخیر، دستیابی به مدارهای ارتفاع بالا و به خصوص مدار ۳۶ هزار کیلومتری به عنوان یکی از اهداف کلیدی برنامه فضایی ایران تعریف شده است. شورای عالی فضایی کشور نیز باهدف تقویت استقلال فضایی و تحقق این هدف، طرح های مختلفی را تصویب کرده است. یکی از این طرح ها، توسعه و پرتاب ماهواره ها و بلوک های انتقال ملاری به مدارهای مرتفع است. در همین راستا، پروژه پرتاب بلوک انتقال ملاری سامان به عنوان یک گام مهم و استراتژیک در دستور کار قرار گرفته است. حسن سالاری؛ رئیس سازمان فضایی ایران، در خردادماه ۱۴۰۳ اعلام کرد که نمونه اولیه بلوک انتقال ملاری ایران به زودی به فضا پرتاب خواهد شد. این دستاورد مهم، گامی بزرگ در جهت تحقق اهداف بلندپروازانه فضایی کشور است و به ایران امکان می دهد تا حضور خود را در مدارهای بالاتر تثبیت کند. او تأکید کرد: پرتاب آزمایشی این بلوک در سال ۱۴۰۱ به عنوان نخستین گام برداشته شده و برنامه ریزی شده است تا با پرتاب عملیاتی آن در سال ۱۴۰۳، زیرساخت های پرتاب های فضایی کشور تقویت شود.

آزمون موفقیت آمیز زیرمداری بلوک

انتقال ملاری سامان در سال ۱۴۰۱

با تلاش متخصصین پژوهشگاه فضایی ایران و با همکاری سازمان صنایع اوقاضی وزارت دفاع، در مهرماه سال ۱۴۰۱ نمونه آزمایشی «بلوک انتقال ملاری سامان» که برای جابه جایی ماهواره بین مدارهای مختلف زمین استفاده می شود، با یک فرود کاشگر زیرمداری با موفقیت پرتاب شد و مورد آزمون قرار گرفته. براساس این گزارش، عملکرد زیرسیستم های نمونه مهندسی بلوک انتقال ملاری سامان در شرایط نزدیک به شرایط فضایی آزمایش شد و داده برداری کامل از عملکرد بلوک مذکور انجام شده و عملکرد آن در شرایط عملیاتی در ارتفاع بالا به اثبات رسید. به همت متخصصین علوم فضایی کشور، در طراحی و ساخت بلوک انتقال ملاری سامان که برای افزایش ارتفاع ملاری ماهواره ها مورد استفاده قرار می گیرد، از فناوری های پیشرفته ای استفاده شده است که تنها در انحصار تعداد معدودی از کشورها است و با این پرتاب، یک مرحله مهم تر توسعه بلوک مذکور تکمیل شد. تا در آینده شاهد بهره گیری عملیاتی از این فناوری پیشرفته در پرتاب های فضایی کشور باشیم. با توجه به اهمیت دستیابی به مدارهای بالاتر و به ویژه مدار زمین آهنگ در برنامه فضایی ایران، بعد از گذشت ۲ سال از پرتاب نمونه آزمایشی، پرتاب قریب الوقوع بلوک انتقال ملاری سامان، فرصتی متمم برای بررسی دقیق تر این فناوری و تأثیرات آن بر آینده فضایی کشور است. بلوک های انتقال ملاری نقش کلیدی در افزایش ارتفاع مدار ماهواره ها و قرار دادن آن ها در مدارهای مورد نظر، از جمله مدار زمین آهنگ، ایفا می کنند. این گزارش به بررسی بلوک انتقال ملاری سامان پرداخته و قابلیت های آن را در زمینه افزایش ارتفاع مدار ماهواره از ریزایی می کند. بلوک انتقال ملاری یکی از تجهیزات حیاتی در پرتاب و حرکت ماهواره ها و تجهیزات فضایی است که به منظور انتقال آنها از مدارهای اولیه (مدار تزریقی) به مدارهای نهایی یا مورد نیاز طراحی شده است. این بلوک ها که در برخی منابع به عنوان موتورهای انتقال ملاری نیز شناخته می شوند، نقش مهمی در کاهش نیاز به نیروی بیشتر برای پرتاب و بهینه سازی منابع فضایی دارند. در حقیقت، به کمک این بلوک ها، امکان ارسال تجهیزات فضایی به مدارهای دورتر با تغییر مدار آنها فراهم می شود که از نظر اقتصادی و علمی بسیار سودمند است. بلوک های انتقال ملاری را می توان به عنوان «واسطه های» میان راکت و ماهواره تلقی کرد. زمانی که ماهواره به مدار اولیه می رسد، بلوک انتقال ملاری فعال می شود و با استفاده از پیرانه ها و سیستم های هدایت گری، ماهواره را به مدار نهایی خود هدایت می کند. این سیستم دارای پیرانه های خاص خود هستند و به ماهواره اجازه می دهند تا با دقت و در مسیرهای برنامه ریزی شده به مقصد برسند.

۱۱ بلوک انتقال ملاری سامان

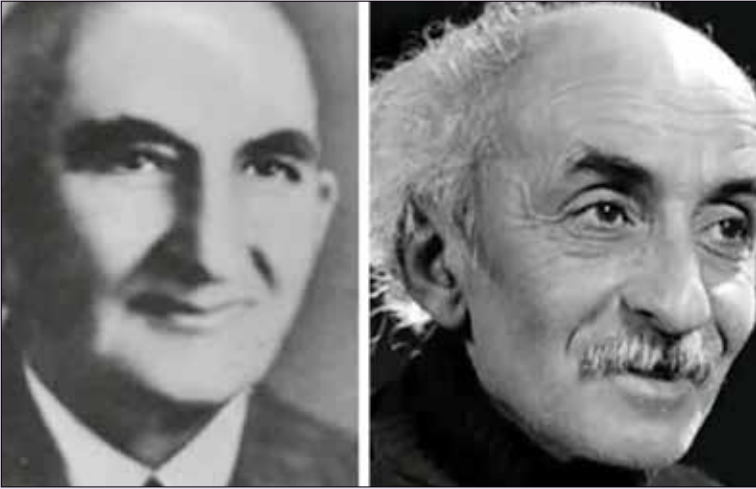
ایران نیز با پیشرفت های چشمگیر در حوزه فضایی، به اهمیت بلوک های انتقال ملاری پی برده است. یکی از مهم ترین دستاوردهای کشور در این زمینه، توسعه بلوک انتقال ملاری سامان است. این پروژه باهدف تقویت توانمندی های فضایی کشور و کاهش وابستگی به فناوری های خارجی طراحی شده است.
۱۲ طراحی و کاربردهای بلوک سامان
بلوک سامان به عنوان یک سیستم پیشرفته فضایی طراحی شده است تا ماهواره ها و تجهیزات فضایی سبک و متوسط را به مدارهای بالاتر و پیچیده تر منتقل کند. هدف اصلی از توسعه این بلوک، افزایش استقلال فضایی کشور و توانایی ایران در انجام مأموریت های فضایی پیچیده تر و با ماهواره های سنگین تر است.

این نامه اخلاق حرفه ای در لینک - درباره - ما - سایت اصفهان امروز منتشر شده است.
www.esfahanemrooz.ir

این نامه اخلاق حرفه ای در لینک - درباره - ما - سایت اصفهان امروز منتشر شده است.
www.esfahanemrooz.ir

یادی از نیما و معلمی که شعر را

در دهان او گذاشت

این مرد مردان بالاتر از اینکه بگویم این شاعر گوشه گرفته و آن قدر منز و دارای حساسیت دردناک و خصایص شاعرانه، کسی است که شعر او به دهان من گذاشت و مرا به این راه دلالت کرد به من فهماند که باید آدم بود و درد کشید و درد را شناخت. آدم بی درد مثل آدم بی جان است. انسان برای خوردن و پوشیدن و حرص زدن و به چاپلوسی های شرم آور افتادن نیست؛ موجودی است که اسمش انسان است و استعداد دارد. بهیه لذت های عالی دست بیندازد.» (حدیث شوق؛ به کوشش استاد عبدالله مسعودی آرابی)
بازخوانی سطر سطر این کلام نیما که خود به پدر شعر نو اشتهار یافته و سنت شکنی های او، مسیر شعر و ادبیات کلاسیک ایرانی را به دوره جدیدی پیوند زده، صمیمی ترین و خالصانه ترین عبارات توصیفی یک شاکرد در حق معلمی است که استعداد او را کشف کرده است و او این چنین به وجود آستادش می یابد. به راستی این وجه پرهامیت و تأثیرگذار گمشده در تاریخ ادبیات یعنی هنر کشف یک استعداد خاموش و ناشناخته چگونه می تواند در مدار تحقیق و مطالعه قرار گیرد و اساساً چرا این مسئله مهم به فراموشی سپرده شده است. در میان دهها کتاب و مقاله درباره نیما پوشیح تنها یک شخصیت به این نکته ستجی و حق سیاسی، موشکافانه اعتنا ورزیده و گفته است: «هرکس افسانه و نیما را می شناسد؛ برای نظام وفا حرمتی خاص قائل می شود.» همین عبارت از استاد بی بدیل معاصر دکتر محمدرضا شفعی کدکنی کافی است تا سرشته تحقیق در این باره به دست گرفته شود. همان حرمت و منزلتی که استاد نیز در حق شاکردش قائل است. بازخوانی فرازهایی از کتاب «گذشته ها» نوشته استاد نظام وفا آرابی در تکریم شاکرد خود نیما، نیز خواندنی و درس آموز است. او می نویسد: «نیما ۳۰ سال پیش در مدرسه سن لویی شاکرد من بود و مثل همه شاکردان من، مرا دوست می داشت. ولیکن دکاوت و نبوغی که در پیشانی او بود، در پیشانی دیگران دیده نمی شد و حالا من سال های استی که او را کم کردم و هرگز و به عنوان یک شاعر اخلاق مدار و منصف مستقیم دانسته — شاکردی همان حلقه گمشده ای است که باید در گفتمان های ادبی معاصر از اعتبار و جایگاه ویژه برخوردار باشد و یادکردی از این دو سرو استوار ادبیات ایران زمین و تذکار این پیشنهاد است که به رسم حق شناسی از این شاکرد و استاد و صاحب این دو کتاب لطیف («افسانه» و «گذشته ها») نشست یاهمایشی توسط نهادهای فرهنگی مراکز علمی دانشکده های ادبی برپا گردد و پیرامون اهمیت شاکردپروری و نقش معلمان تا کشف تا استعدادهای علمی و ادبی بیشتر پرداخته شود.

شب تخت فولاد؛ روایتی از تاریخ اصفهان

در آیینه شب های بخارا

احمد محیط طباطبایی، رئیس ایکوم ایران، درباره ارزش های بین المللی این مکان تاریخی سخن خواهد گفت و ابراهیم فیاض، جامعه شناس شناخته شده، به بررسی ابعاد اجتماعی و فرهنگی تخت فولاد در جامعه معاصر ایران می پردازد. محمود فروزبخش نیز به عنوان یکی از مورخان اصفهان شناس به بررسی ساختار تاریخی این گورستان و اهمیت آن در تحولات تاریخی اصفهان خواهد پرداخت.

هر قطعه ای از تاریخ ادبیات ایران، سرشار از زیبایی ها و درس آموزی هاست. از تولید محتوا، مضمون و موضوعات کاربردی در زندگی روزمره مردم تا بهره گیری از صنایع • آرایه های ادبی در سرودهای شاعران. شاید یکی از دلایل مهم جاودانگی آثار ادبی را بتوان در پیوند مستقیم ادبیات با مردم و ظرافت های معنوی و کلامی دانست که ذائقه مردم را در هر عصر و نسل تحت تأثیر قرار داده است. علی اسکندریاری مشهور به نیما پوشیح یکی از شخصیت های تأثیرگذار ادبیات معاصر ایران است. تأثیرگذاری او هم نزد علمای ادبیات مورد اجماع است و هم عامه علاقه مندان به حوزه شعر و ادب با نام و انس لغتی دارند. ادب شناسان نیما پوشیح را از رهگنر جریان سازی او در رواج موج شعر نو مورد مطالعه و مفاقه قرار داده اند و درباره او گفتار و نوشتار فراوان دارند.

مردم شعر دوست و شعرخوان هم به دلیل قالب شکنی و نوآوری های او در شعر به آثار نیما اقبال نشان داده اند. از منظر سبک شناسی ، بررسی های فنی و علمی شعر نو و نقش نیما پوشیح در این خرق عادت یا به تعبیری خلاف آمد عادت ، لغت های فراوانی وجود دارد و نیز در باب شخصیت فکری و روحیات نیما هم ناقلان ادبی، تأملاتی جدی و موشکافانه داشته اند لکن در رمزگشایی از یکی از وجوه مغفول و کمتر مورد توجه در خصوص زمینه های تبلور و تجلی ذوق ادبی نیما پوشیح و ریشه های تربیتی و آموزشی در مسیر کشف استعداد و تشویق او به دنیای ادبیات، با فقر پژوهش مواجه هستیم. شاید تعمق در این وجه ناشناخته اما بسیار مهم بتواند پژوهشگران ادبیات را به حساس ترین و دقیق ترین عنصر دخیل در ظهور چهره های ادبی رهنمون سازد. در این باره البته شاعری

خود به ریشه های این ذوق مندی اشارات مستقیم داشته و به عنوان یک شاعر اخلاق مدار و منصف مستقیم است — هر چند در فرازی — از نخستین مشوق و معلم خود در مسیر کشف استعداد ادبی خود یاد و در رسم حق شناسی و سیاس را به اواری آورده؛ اما عدم تمرکز سخن سخنان و محققان به این عنصر مهم و راهبرنده جای تامل دارد. نیما پوشیح در آغاز کتاب «افسانه» که نخستین دفتر شعر و اولین تجربه زندگی ادبی او محسوب می شود با تمجید از استاد و معلم خود می نویسد: «منظومه افسانه را به پیشگاه استادم نظام وفا تقدیم می کنم هر چند که می نام این منظومه هدیه نابجری است؛ اما او اهالی گورستان را به سادگی و صفاقتشان خواهد بخشید. من وظیفه و وظیفه ام را با دست تهی نسبت به حق که او به گردن من دارد انجام می دهم و تا زنده ام باید به یاد داشته باشم